

aget redskab. For de mindste virksomheder er udformningen af arbejdspladsvurderingen stadig en administrativ byrde, idet der bl.a. ikke findes en sikkerhedsorganisation, der kan deltage i udformningen af en arbejdspladsvurdering. Disse virksomheder med under 5 ansatte har også fået en længere overgangsordning, men skal have udarbejdet arbejdspladsvurderingen inden udgangen af år 2000, jf. AT-meddelelse nr. 4.00.1, november 1998. Forslagsstillerne finder, at dette er en passende anledning til at ophæve kravet om en obligatorisk, skriftlig arbejdspladsvurdering for virksomheder med mindre end 5 ansatte.

Bedriftssundhedstjenesten (BST)

Forslagsstillerne ønsker reglerne for bedriftssundhedstjenesterne liberaliseret og vil ophæve den godkendelsesordning, som blev indført i 1997. BST skal være en almindelig rådgivnings- og servicetjeneste på arbejdsmiljøområdet, der fungerer i fri konkurrence efter de samme principper som private rådgivende virksomheder. Pligten til at være tilsluttet eller etablere en bedriftssundhedstjeneste gældende for store dele af arbejdsmarkedet skal således ophæves, og virksomhederne skal i fremtiden alene efter behov trække på bedriftssundhedstjenestens ydelser.

De bureaukratiske regler for virksomhedernes tilslutningspligt, betalingspligt og pligten til at træffe aftaler om samarbejdet med bedriftssundhedstjenesterne vil således forsvinde og betyde store lettelser for såvel virksomhederne som bedriftssundhedstjenesterne. Arbejdstilsynets kontrol med BST-pligtens efterlevelse og kontrol med BST skal ligeledes forsvinde, og det vil samtidig betyde en væsentlig regelforenkling. Den meget bureaukratiske godkendelsesordning for bedriftssundhedstjenesterne afskaffes.

Det foreslås, at liberaliseringen gennemføres over nogle år, således at de bestående bedriftssundhedstjenester får mulighed for at tilpasse sig almindelige markedsvilkår. På den måde vil den arbejdsmiljøekspertise, som er samlet i bedriftssundhedstjenesterne, kunne bevares i stort omfang, da virksomhederne også i fremtiden vil efterspørge rådgivning og bistand i forbindelse med deres arbejdsmiljøarbejde.

Der er efter forslagsstillernes opfattelse ikke nogen tvivl om, at en frivillig, liberal BST-ordning vil være med til at sikre kvaliteten og samtidig udgøre et understøttende element for virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde.

Sikkerhedsorganisation

Kravet om sikkerhedsorganisation på alle virksomheder med blot fem ansatte og derover indebærer en væsentlig og unødigt bureaukratisering af virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde. Regler om valg af sikkerhedsrepræsentant, afholdelse af møder i sikkerhedsorganisationen og tvungen uddannelse af sikkerhedsorganisationens medlemmer vil især på de mindre virksomheder besværliggøre og bureaukratisere sikkerheds- og sundhedsarbejdet. Den formelle ramme vil på mindre virksomheder, hvor den personlige kontakt er afgørende, snarere hæmme end fremme virksomhedens sikkerhedsarbejde.

Kravet om en uges sikkerhedsuddannelse i form af et grundmodul for alle sikkerhedsgruppens medlemmer på samtlige virksomheder er ude af proportion med problemerne på de fleste mindre virksomheder, især kontor- og administrative virksomheder samt butikker. Forslagsstillerne finder, at grænsen for at organisere sikkerheds- og sundhedsarbejdet på virksomheder skal være som før lovændringen, nemlig 10 ansatte, dog 20 ansatte på kontor- og administrative virksomheder. Den lovpligtige arbejdsmiljøuddannelse bør endvidere nedsættes til de oprindelige 32 timer (4 dage), idet de sidste 5 timer var begrundet i arbejdspladsvurderingen, som nu fungerer i de større virksomheder.

Mål- og rammestyring af partsindsatsen

Reglerne om Arbejdsmiljørådets og branchearbejdsmiljørådenes virksomhed samt om mål- og rammestyring af denne virksomhed bør ændres, således at partsorganernes selvstyre respekteres. Der er, som man kunne forvente, opstået et omfattende og helt unødvendigt bureaukrati ved at etablere en mål- og rammestyring på dette område. Således er det stadig vanskeligt, efter halvandet år, at få iværksat bevilgede aktiviteter i branchearbejdsmiljørådene.

Parterne på arbejdsmarkedet skal selv kunne tilrettelægge deres arbejde inden for den kreds af opgaver, lovgivningen fastsætter, og parterne skal selv kunne tilrettelægge den interne organisering af arbejdet. Parternes egne opgaver må være selvstændige, ligeværdige med og uafhængige af myndighedssystemet. For den samlede, overordnede indsats på arbejdsmiljøområdet finder forslagsstillerne, at et samarbejde mellem myndighedssystemet og partssystemet er hensigtsmæssigt, men der er og skal være tale om to af hinanden uafhængige systemer.